

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Seder Rav 'Amram Ga'on z.l.

Amram ben Sheshna

<וואג> אנשש ןב םרמע

Warszawa, 625 = 1865

ישש ליל (דמעמ) ווקית

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9764

תחנה ע"פ א"ב נלתי נלס

ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ: ° בהתיצבי נגדך. השמיעני בבקר חסדך. בורא קצות הארץ: ° גאה הבט עניי, ושא פשעי ומריי. היושב על חוג הארץ: ° דבקתי בעדותיך. גלה לי אהבתך. נוטה שמים ויוסד ארץ: ° הושיעה עמך השבויים. וידעו כל הגוים. כי לה' הארץ: ° ופנה אלינו ברחמים. ואל תפן לאשמים. עושה משפט וצדקה בארץ: ° זכור ברית אבות. ואל תפן לשובבי לבבות. השולח אמרתו ארץ: ° ישמחו רחומים. בהשמיעך בלאומים. ה' מלך ירגזו עמים. יושב כרובים תנוט הארץ. שוב:

טיושב

סמך גבי. צור משגבי. עת כי דרשתיך. ושבתו וקומי. ולילי ויומי. עמו מצאתיך. יה דרשני. ואל תנשני. כי לא נשיתיך. ישעך תשגבני. עזרתי היית אל תמשני. ואל תעזבני: לך עטפתי. וגם שטפתי. דמו במשכבי. עת חטאתי. על מטתי. ונעלה על לבבי. ואני כגמול. בלבב אמול. אזעק אבי אבי. אליך השיבני. עזרתי: שמעני ענני. אל נא תהדפני. רחם נא נכאב. כי אין לי אב. בלתיך יחופפני. אם לא תחמול. וחסד תגמול. מי יאספני. ומי יקשיבני. עזרתי: מה זה יסבר. או מה ידבר. נבזה כמוני. אין בי מעש. להפר כעס. לבד ברית קדמוני. זכור לי חסדך. וחסד עבדך. איתן אב המוני. ואל תכזיבני. עזרתי: אני כחומר. אין לי אמר. לאמר נגדך. אם דלותי. ואם קלותי. יגדל חסדך. הפק ישע. לשבי פשע. ולי אני עבדך. עז תרהיבני. עזרתי: נכלם נחפר. שב לעפר. מתי תקימהו. נושא תוגות. מאין הפוגות. מתי תנחמהו. שברו תחבוש. עונו תכבוש. תשוב תרחמהו. וחסדך יסוב יסובבני. עזרתי: ועד אן ייחל. נאלם כרחל. שכור בלי יין. אשר כה וכה. הולך ובכה. נושא לך עין. ישאל לבבו. מתי יבא. עזרי מאין. ממך יסובבני. עזרתי: וגומר כמו בליל ראשון:

תיקון (מעמד) ליל ששי

לך ה' הצדקה,

גטר

אדיר שוכן מעונים. אם הרבינו פשע וחטאות הודונים. יהמו נא רחמך אל חוקר רעיונים. אנא כי בעלוננו יה זולתך אדונים. בדמעיו, מחה פשעיו. אל יושב הכרובים. כי ימיך פשוטה לקבל שבים. שבים אליך וגו':

תוכחה חזק אני אברהם ברבי יהו'

אתודה על זדוני. ואתחנן בהגיוני. עת לדרוש את ה'. ° אומר אל רעיוני. בעת זכרי את עוני. נירא נא את ה': ° נסוגים אם

(סדר"ע) ח"ב ג 3 תעכהו

תעבדוהו. פרי חטא לא תטעמוהו. כי מאספיו יאכלוהו: °יראו נא
את יוצרכם, והשפילו יצרכם. מבדיל ביניכם. לבין אלהיכם. פ"ז:
°אל תבטחו בכספכם. אשר הוא משיא לכם. כי לא יוכל להציל אתכם:
°ביום לריב תביאני. צור בצדקתך שפטני. אל באפך תוכיחני:
°רוחה מפחד בחיים. בזכרי רדת לעיים. מי לא ייראך מלך הגוים.
פ"ז: °הסיתי סות אימה. בקומך למושפט לשמה. ערוך כאיש מלחמה:
°מבוז שבעה נפשי. על עוני וכחשי. רבו משערות ראשי: °בכיתי
לחטא נשמר. וגילי אבל הומר. הנה לשלום מר לי מר. פ"ז: °רעיונך
מאד רבה. נפשך נפש משובה. הבת השובבה: °בשובך אל אדוניכי.
יגלה את אזנכי. מנעי קולך מבכי: °יום תוכחות ורגזות. יזכרו
נפשות עליונות. לו חכמו ישכילו זאת. פ"ז: °יום יקיצם משנתם. אל
יזכור אדמתם. יבינו לאחרייתם: זנחת במעשיך. צור אלהי מחסך.
ותשכח ה' עושך: נגלית ונסית. אל, ובו לא חסית. שמנת עבית
כשית. פ"ז: °הבן מכרתו בעולו. השיבהו לגבולו. מלך ישראל וגואלו:
°זכמה סורה וגולה. לא תמצא בגולה. מנוח לכף רגלה: בשורה אשיב
שבותך. שובי ממשותך. ויש תקוה לאחרייתך. פ"ז:

פוטון כ'

אנא זכור הברית. בעת מראה הקשת. ברית ראשונים תזכור,
לעדה הנכבשת. רחמיך דורשת. זה מעמדו ששת. אצוק מים
על צמא ונוולים על יבשת: אבי אבי רחמני. אל תבוז ענות. עני.
ואל תדרוש סרחוני. ואני בכור מבחני. ואם חובי נצחני. זכור
בריתך נאמני. עת נמת לנאמני. קחה עגלה משולשת: אנא לעם
כרותי ברית. תן תקוה ואחרית. ופליטת השארית. בחמתך אל
תכרית. אשר מדין נרעשת. וממך אין מתיאשת. רפא משובת
שביה להיות נחבשת. לבאי ביתך ליל. לשפוך שיח בחיל. כעת
ראות והנה איל. כהוגש יחיד בגשת. למאכלת מלוטשת:

פוטון כ"א חמוס שמואל

שׁוֹגָה בהבלי תאוה. עורה מנומך. ופשוט בגדי גאווה. ולבוש לבוש
נאוה. אולי יש תקוה. בטרם בא יומך. ושב ה' אלהיך
את שבותך ורחמך: °משכת ולדותך. אחרי ראות עיניך.
ובאו ימי זקנתך. ואין צדה לפניך. ולא תעור משנתך. לקול קורא
באזניך. להאסף לעמך. הן קרבו ימך. ושב: °ורב ממך האורח.
ואתה מפשעים מלא. ואן תארח. ואן תברח. אם חמת מלך תעלה.
ותחשוב להיות אורח. ואיך שמך יפלא. כי נוסע וגולה. אתה
למקומך. ושב: °אל תמוד כמעללי. לחיקי מדה במדה. ראה כי כל
זמן הבלי. הלך מבלי חמדה. אל נא תרחק מחוללי. כי קרבו ימי
חרדה. וביום דין יקימך. יבואוני רחמיך. ושב: °לא תעלים ממני.

צור

סדר סליחות

צור חוקר מצפוני. פשעים גברו מני. תמוחה במימי יגוני. יהי
חסרך לרחמני. וגם לחמול על המוני. ואם ענו בי עוני. עשה
למען שמך. ושב :

טסזאניב חוס שלמה הקטן

כזי ומלל גבורות ה' : ה' שם איום ונורא. שבו עולם נברא.
שכן בהיות נקרא. השמים שמים לה' : מי ימלל : ה'
לשבעה שמות מפורש. למדת רחמים נדרש. לכן בכבודו ארש.
ויקרא ה' ה'. מי ימלל : ה' מחולק לששה פנים. מוסדי ששה דפנים.
מול אל מול מתכוונים. מה רבו מעשיך ה'. מי : ה' הנפרד לחמשה
חצוים. הן בכתב ולשון מנויים. הודו והללו דרי נטויים. ויודו שמים
פלאך ה'. מי : ה' הוהק בארבע אותות. הן לארבע שמות חרותות.
הנם כרותות ועמותות. רבות עשית אתה ה'. מי : ה' קבץ אותות
שלשה. קצב שש כאחת פרושה. קדושתו בכל יום ארושה. קדוש
קדוש קדוש ה'. מי : טכס שם ראשון לשנים. טעם יה להאיר
עינים. טפותים בו שכל במאזנים. כי ביה ה'. מי ימלל : השיבנו. אל
מלך, ויעבר, החמנא. וגו' כשאר לילות :

תחנה חמוס אני דוד ונחא כז

ה' אם גדל עוני מנשוא. והסכלתי עשה. אל תבא במשפט את עבדך :
נגע לבבי הבר. וחטאת נעורי העבר. גם מזודים חשוך עבדך :
יגונותי גברו. ואנחותי לבי שברו. שמח נפש עבדך : דורשי רעתי
עלי הגדילו. להותי יועילו. אל תסתר פניך מעבדך : ועד אן אשוע
ואין משפט. מתי תעשה ברודפי משפט. כמה ימי עבדך, שוב :
מיושב

יום ישבתי להודות כחשי. לך נשאתי עיני קדושי. שובה ה' חלצה
נפשי : יום ערכתי שיר זמרת. לך קראתי מצרתי. הט אונך לי
שמע אמרתי. מגן ישעי מלכי קדושי. שובה : יום את עיני לך נשאתי.
יום בו נחפר ונעצב באתי. רפאה נפשי כי חטאתי. העבר מעלי
ומחה כחשי. שובה : חמלתך אל אשר נפלאתה. איחל במצור ובצרתה.
ובאמור זרים אין ישועתה, חלקי ה' אמרה נפשי. שובה :

תיקון (מעמד) ליל שביעי

לך ה' הצדקה ולנו בשת הפנים וגו'

(גמר)

לך ה' הצדקה. שדי אומר ועושה. מחה פשעי. וחיש ישעי. בששת
ימי המעשה : אל ראשון. בראשון. היה מעוז לי ומחסה : ובשני.
דרשני. ועל אויבי הנשא : ובשלישי. זרה כחשי. ואות לטובה עמי
עשה